

Xalet Evelio (Venancio Asbert)

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda de Tarruell, número 30
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.443962998436
Longitud: 2.0723336968158
UTM Est (X): 422507
UTM Nord (Y): 4588458

Classificació

Número de fitxa 08205 - 456
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Racionalisme
Segle XX
Any 1935
Autoria de l'element: Josep Sabadell Mercadé
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-130.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2586602DF2828F0001JF
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dv., 01/12/2023 - 10:10

Descripció

Xalet unifamiliar d'estil racionalista projectat el 1935 per l'arquitecte Josep Sabadell Mercadé. És de planta pràcticament quadrada, i consta de planta baixa i pis, amb una torre mirador a la part posterior. La coberta és a quatre vessants.

L'edifici és concebut com un volum pràcticament cúbic, amb obertures rectangulars ressaltades amb elements decoratius rectilinis. En la façana principal l'entrada queda aixoplugada sota un pòrtic auster de planta semicircular, sustentat per pilars de maó i que a la part superior fa funcions de balcó, amb barana de ferro. La façana és arrebossada. La separació entre la planta baixa i el primer pis queda ressaltada per un fris fet amb maó i amb l'arrebossat interior pintat de color verd. Els finestrals són de proporcions quadrades i situats en els angles, amb un pilar d'obra vista que separa una obertura a cada façana. Els de la planta primera tenen el mateix fris decoratiu a la part superior. Sota teulada hi ha les obertures de ventilació del sostremort, mentre que el ràfec és format per una llosa de ciment armat que sobresurt notablement.

La façana lateral té adossat a un dels costats un petit cos amb balcó a la planta superior. La torre conté un balcó superior que recorre el seu contorn i està rematada amb un ampli voladís, igual que el de la resta de la casa. L'edifici presenta diverses solucions constructives innovadores, de clara inspiració racionalista, com el disseny de les finestres dels angles, amb un pilar de maó o els balcons correguts al primer pis, sobre la planta baixa.

Història

Venancio Asbert Buxeres, de Barcelona, va demanar llicència d'obres per construir aquest xalet el 5 de setembre de 1935. El projecte era de l'arquitecte Josep Sabadell Mercadé. El permís va ser autoritzat el 16 de setembre del mateix any.

Josep Sabadell va concebre un edifici racionalista, en sintonia amb els volums i els coronaments en voladís prim del Moviment Modern. En el projecte arquitectònic es contemplava una distribució de les estances tradicional, segons la concepció anterior a l'arquitectura moderna, però amb elements que el situaven a les portes d'aquest moviment arquitectònic de renovació. No hi constava la torre mirador, que s'hi va afegir en el transcurs de l'obra.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta

Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

